



# full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

## L'Assumpció de Maria en cos i ànima al cel .....

La festa de l'Assumpció de la Mare de Déu se celebra en tota l'Església el 15 d'agost. El dogma que Maria Santíssima va ser elevada en cos i ànima a la glòria celestial va ser proclamat pel papa Pius XII l'1 de novembre de 1950. Aquest fet, ens diu el Catecisme, constitueix una participació singular en la Resurrecció del seu Fill i una anticipació de la resurrecció dels altres cristians. Per tant, és important que els catòlics aprofundim en aquest misteri, perquè la presència de Maria, de la nostra mateixa raça, en cos i ànima glorificada en el cel, és una anticipació de la nostra mateixa resurrecció. Joan Pau II afirmava que «Maria és la primera criatura humana que realitza l'ideal escatològic, anticipant la plenitud

de la felicitat promesa als elegits mitjançant la resurrecció dels cossos. Maria Santíssima ens mostra el destí final dels qui escolten "la Paraula de Déu i la compleixen" (Lc 11,28). Ens estimula a elevar la nostra mirada vers les altures, on es troba Crist, assegut a la dreta del Pare, i on està també la humil esclava de Natzaret».

Quan parlem de Maria ho fem de *Assumpció*, perquè va ser portada en cos i ànima al cel pel poder de Déu, a diferència de Jesús, del qual parlem de *Ascensió*, ja que ho va fer pel seu propi poder. L'Església no s'ha pronunciat de manera definitiva sobre com es va produir aquesta Assumpció: si a través de la *mort* o d'una simple *dormició o trànsit*.

## Diumenge XIX de durant l'any | Cicle C

### Lectura del llibre de la Saviesa (18,6-9)

Aquella nit de la sortida d'Egipte, havia estat anunciada per endavant als nostres pares, perquè se sentissin encoratjats per veure acomplerts els juraments en què havien cregut. El vostre poble esperava la salvació dels justos i la perdició dels enemics. Amb un mateix fet castigàveu els adversaris i ens cobríeu de glòria a nosaltres, que vós havíeu cridat. Els fills sants d'un poble bo oferiren víctimes invisibles i es comprometeren a observar aquesta llei divina: tot el poble sant havia de participar igualment dels béns, com havia participat dels perills. Després entonaren per primera vegada els cants de lloança dels pares.

### Salm responsorial (Salm 32)

Feliç el poble que el Senyor s'ha escollit per heretat.

### Lectura de la carta de sant Pau als cristians hebreus (11,1-2.8-19)

Germans, creure és posseir anticipadament els béns que esperem, és conèixer per endavant allò que encara no veiem. L'Escriptura ha guardat la bona memòria dels antics, perquè havien cregut. Gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeeï la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, residí en el país que Déu li havia promès com

si fos un foraster, vivint sota tendes igual que Isaac i Jacob, hereus com ell de la mateixa promesa. És que esperava aquella ciutat ben fonamentada, que té Déu mateix com a arquitecte i constructor. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès [...].

### Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (12,32-48)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No tingueu por, petit ramat: el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne. Veneu els vostres béns i distribuïu els diners als qui ho necessiten. Feu-vos bosses que no s'envelleixin, aplegueu-vos al cel un tresor que no s'esgotarà; allà els lladres no s'hi acosten ni les arnes no fan malbé res. On teniu el vostre tresor, hi tindreu el vostre cor.

Estigueu a punt amb el cos cenyit i els llums encesos. Feu com els criats que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de noces, per poder obrir la porta tan bon punt trucarà. Feliços els criats que l'amo trobarà vetllant al moment de la seva arribada. Amb tota veritat us dic que se cenyirà, els farà seure a taula, i ell mateix passarà a servir-los d'un a un [...].

2

full

## «Amb el cos cenyit i els llums encesos» | Mn. Marc Majà i Guiu

Cenyir-se el cos significa posar-se la roba a punt per a poder fer algun treball. En els costums jueus del temps de Jesús, era habitual anar vestit amb túniques més aviat amples, que no resultaven gaire pràctiques a l'hora de moure's i treballar. Per aquest motiu, si calia fer algun exercici (córrer, aixecar pesos, pescar...), convenia cenyir-se el vestit.

Tenir els llums encesos significa posar els mitjans suficients per a poder veure-hi i orientar-se amb vista a fer alguna cosa encara que manqui claror, encara que sigui tot fosc. Quan, per exemple, s'ha de fer una travessia enmig de la nit, és necessari mantenir els llums encesos, si es vol arribar a bon port.

Les lectures d'avui volen unir la nostra vida en aquest món amb la vida del més enllà. De quina manera? El con-

sell per a aconseguir-ho és clar: «Estigueu a punt, amb el cos cenyit i els llums encesos.» Jesús ens ensenya que, si treballem a favor del bé («el cos cenyit») i prenem com a guia fonamental la llum de la fe («els llums encesos»), el Pare es complaurà a donar-nos el Regne.

És veritat que el compromís a favor del bé ens costa (l'esforç d'estar vetllant sobre un mateix i per als altres, tant a mitjanit com a la matinada) i també és veritat que prendre la fe com a guia principal de la vida no sempre és fàcil (la convicció que el nostre més gran tresor no és altre que Déu mateix). Però també és veritat que tot això s'ordena només a allò que esperem: «aquella ciutat ben fonamentada, que té Déu mateix com a arquitecte i constructor».

## Fragments de l'homilia de Benet XVI en la festa de l'Assumpció de Maria.....

Què ens aporta al nostre camí, a la nostra vida, l'Assumpció de Maria? La primera resposta és: en l'Assumpció veiem que en Déu hi ha lloc per a l'home; Déu mateix és la casa de moltes estances de què ens parla Jesús (cf. Jn 14,2); Déu és la casa de l'home; en Déu hi ha lloc per a l'home. I Maria, en unir-se, en restar unida a Déu, no s'allunya de nosaltres, no viatja a una galàxia desconeguda, perquè va vers Déu, s'apropa, ja que Déu és a prop de tots nosaltres; i Maria, unida a Déu, participa de la presència de Déu, està molt a prop de nosaltres, de cada un de nosaltres. I un altre aspecte: en l'home hi ha lloc per a Déu. Això també ho veiem en Maria, Arca santa que porta amb ella la presència de Déu. En nosaltres hi ha lloc per a Déu, i aquesta presència de Déu en nosaltres —tan important per a il·luminar

el món en la seva tristesa, en els seus problemes—, aquesta presència es realitza en la fe: en la fe obrim les portes del nostre ésser perquè Déu pugui ser la nostra força que dóna vida i obre camí al nostre ésser. En obrir-nos a Déu no perdem res; tot al contrari, la nostra vida es torna rica i gran.

Una cosa, una esperança és segura: Déu ens espera; no caminem en el buit, sinó que som esperats. Déu ens espera i nosaltres trobem, en anar a l'altre món, la bondat de la Mare; trobem els nostres, trobem l'Amor etern de Déu. Déu ens espera: aquesta és la nostra gran alegria i la gran esperança que neix precisament d'aquesta festivitat. Maria ens visita i és l'alegria de la nostra vida, i l'alegria és esperança (Castelgandolfo, 15-8-2012).

## Vacances i descans (II).....

Però no acaba aquí el problema, des del punt de vista cristià. Perquè les vacances d'un cristià siguin grates i fructíferes, cal que procurar que s'hi compleixi l'axioma que vacances és canviar d'ocupació: jugar, passejar, viatjar, fer excursions, banyar-se, llegir, veure cine i televisió, fer vida

de família, gaudir de la natura...

Totes aquestes activitats i altres, practicades moderadament, donen com a resultat unes vacances plaents i útils, si hi unim la comptabilitat de la vida cristiana: observança de la llei de Déu. (*continuarà...*)

## Agenda litúrgica de la setmana.....

**11 ■ Diumenge XIX de durant l'any / Cicle C.** Santa Clara d'Assís, verge (1193-1253). Santa Susanna, màrtir.

*Lectures:* Saviesa 18,6-9 / Salm 32 / Hebreus 11,1-2.8-19 / Lluc 12,32-48

**Litúrgia de les hores:** Setmana III

**12 ■ Dilluns.** Santa Francesca de Chantal (1572-1641).

*Lectures:* Deuteronomi 10,12-22 / Salm 147 / Mateu 17,22-27

**13 ■ Dimarts.** Sant Hipòlit, prevere, i sant Poncià, papa, màrtirs (†235). Els màrtirs Missioners del

Cor Immaculat de Maria. Beat Pere Cunill i companys, màrtirs (†1936).

*Lectures:* Deuteronomi 31,1-8 / Salm Deuteronomi 32,3-4a.7.8.9 i 12 / Mateu 18,1-5.10.12-14

**14 ■ Dimecres.** Sant Maximilià Maria Kolbe, prevere i màrtir (1894-1941). Sant Eusebi, laic (s. IV).

*Lectures:* Deuteronomi 34,1-12 / Salm 65 / Mateu 18,15-20

**15 □ Dijous. L'Assumpció de la Mare de Déu.** Sant Tarcisi, màrtir (†217).

*Lectures:* Apocalipsi 11,19a; 12,1-6a. 10ab / Salm 44 / 1Corintis 15,20-

26 / Lluc 1,39-56

**16 ■ Divendres.** Sant Esteve d'Hongria, rei(975-1038). Sant Roc, laic(1295-1327).

*Lectures:* Josuè 24,1-13 / Salm 135 / Mateu 19,3-12

**17 ■ Dissabte.** Sant Jacint, prevere (†1257).

*Lectures:* Josuè 24,14-29 / Salm 15 / Mateu 19,13-15

**18 ■ Diumenge XX de durant l'any / Cicle C.** Santa Elena, emperadriu (†329). Santa Laura, verge.

*Lectures:* Jeremies 38,4-6.8-10 / Salm 39 / Hebreus 12,1-4 / Lluc 12,49-53

## A la vora del foc | Sant Josep, pregueu per nosaltres | Climent Forner. ....

M'ha alegrat molt de saber que la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments hagi decretat que a partir d'ara el nom de sant Josep, que només s'esmentava en la pregària eucarística I (per disposició de Joan XXIII), s'esmenti també en les altres pregàries II, III i IV (és a dir, en totes), després de Santa Maria, verge i Mare de Déu. Ja era hora, oi? Quin pecat el meu! Des de la reforma litúrgica del Vaticà II que jo, particularment, ja ho he fet sempre, inconcebible com em semblava que el nom de l'espòs de Maria i pare de Jesús no sortís explícitament en la celebració eucarística, el màxim sagrament de la nostra fe. Ara, per fi, sembla que s'hagi fet justícia a «l'home just» per excel·lència, tal com el qualifiquen els evangelistes Mateu i Lluc. L'home que es va fiar de Déu a totes, obedient com era, a despit de dubtes i de pors. L'home a qui Déu va confiar els dos tresors més grans: Jesús i Maria. L'home providencial que va fer possible l'encarnació del Fill de Déu a les entranyes de Maria verge per obra de l'Esperit Sant. L'home que va contribuir com ningú a forjar la personalitat humana de Jesús de Natzaret, «el fill del fuster», «el veritable Déu dels homes» (Pascal). El «pare legal de Jesús» que representa i encarna la sublim i universal paternitat espiritual del Pare de Jesús i Pare nostre, viscuda en comunió d'amor dins el misteri trinitari.

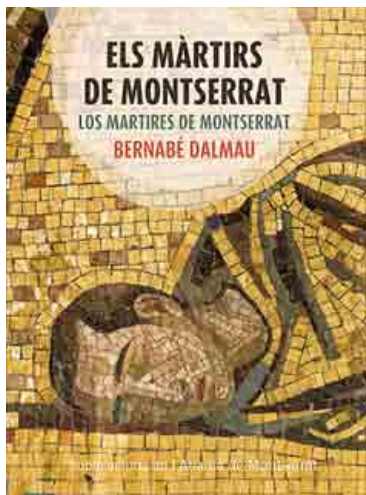
Un incís: del llarg silenci de l'Església oficial, l'únic que, si se'n lamentava, no ho manifestava (més enllà

de la pietat popular que, a casa nostra almenys, sempre ha venerat el sant patriarca, ni que el nostre mateix cançoner popular català s'hagi rigut d'ell més d'una vegada tractant-lo de «vell» i més coses); repeteixo, l'únic que fins i tot devia alegrar-se'n, devia ser sant Josep, el més humil dels homes, per més que fos «descendent de David»: ell només fa i deixa fer, no diu ni piu, flama de silenci com Déu mateix.

Ara que, gràcies al papa Francesc, el nou bisbe de Roma, sembla que es tornin a respirar nous aires primaverals, tant de bo el cas de sant Josep propiciés una millora de la nostra Església, concebuda com a Poble de Déu d'acord amb l'evangeli i els signes dels temps; per tant, no tan jerarquitzada ni clericalitzada, sinó més col·legial i comunitària, més oberta i fraternal, en què el laicat cristià (homes i dones), partint del sacerdoti comú del qual participen des del baptisme, siguin i se sentin membres molt més actius i corresponsables. Si fins ara han callat, podríem dir, que hi tinguin veu i siguin escoltats. Benvinguts els diaques i els servidors pastorals en general, però no n'hi ha prou. Sant Josep, pregueu per nosaltres.

En la nadala meua de l'any 2007 el sant profetitzava així: «Jove com sóc, tament fill de Jacob, / vaig pasturant encara en la penombra, / des de Siquem, sempre a resguard dels dotze, / el gran ramat anònim de fidels / que salvarà el nou poble d'Israel.» Amén.

## Llibres | Els màrtirs de Montserrat | Bernabé Dalmau .....



Com molts altres cristians, vint monjos de Montserrat entre 1936 i 1937 donaren testimoni de la seva fe vessant la pròpia sang. Ara l'Església els reconeix com a màrtirs i els presenta a la nostra veneració. Aquestes pàgines emmarquen les biografies i les notícies sobre el testimoni dels nous beats. Bernabé Dalmau (Igualada, 1944) és monjo de Montserrat, llicenciat en teologia i en dret canònic, director de la revista *Documents d'Església* i traductor al català dels principal textos eclesials dels últims vint anys. Expert en litúrgia, ha publicat obres de divulgació i és actiu col·laborador en l'activitat litúrgica de les diòcesis catalanes.

## full diocesà | Solsona i Vic .....

**DIRECTORS:**  
VIC: Xavier Bisbal  
Santa Maria 1, 08500 VIC  
Tel. / Fax 93 885 07 09  
Correu electrònic:  
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com  
SOLSONA: Júlia Ayala  
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA  
Tel. 973 48 06 19  
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

**EDICIÓ:** Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.  
**REDACCIÓ:** Santa Maria, 1 - 08500 VIC  
**ADMINISTRACIÓ:**  
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC  
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09  
**IMPRESSIÓ:** Gràfiques Diac,  
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

**DIPÒSIT LEGAL:** 14.355/60